

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Ioannis|| Climaci Ab-||batis Montis|| Synai,|| Scala Paradisi

Johannes <Climacus>

Coloniae, 1583

VD16 J 520

Vita mulieris, quæ fidem seruauit viro suo negociatori, & ambo à Deo
adiuti sunt. Capvt. CLXXXIX.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55433](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55433)

nibus, veniret Byzantium. Qui acceptis fratris li-
teris, statim dimisit oīa venitq; ad fratrem suum
Ille verò mox vt vidit eum, duxit in maiorem
Ecclesiam, & cœpit mœstus culpāre illum, ac di-
cere: Bene fecisti, frater, quia Cauponis vxorem
adulterasti? Quod ille cum audisset, iurare per
Deum omnipotentem cœpit, quòd neq; adulte-
rauerat, neq; mulierem vllam nenerat præter
legitimam vxorem. Cùm hæc maior frater audis-
set, ait illi: Nunquid aliud quippiam peccati gra-
uioris abs te gestum est? Ille autem asseuerabat di-
cēs: Verè nihil mihi conscius sū iniquitatis, admi-
sisse, nisi quod monachos in villa nostra reperi Se-
ueriani dogmatis, ignoransq; an malum esset, cō-
municauī eis. Aliud quodlibet ignoro me fecisse.
Intellexit tunc maior natu frater, hoc esse, quod
illi dictum fuerat, fornicatum se illi et eum fuisse,
quia sancta Catholica, & Apostolica Ecclesia
omissa, in hæresim Seueri acephali, quæ re vera
caupo est, corruens, confusus erat, ac nobilitatem
rectæ fidei contaminarat.

*Vides quod qui in hæresim corruit, extra sanctam Cat-
holicam & Apostolicam Ecclesiam est.*

*Vita mulieris, quæ fidem seruauit viro suo negoci-
atori, & ambo à Deo adiuti sunt.*

CAPVT. CLXXXIX.

VENIMVS A scalonem in Xenodochi-
um patrum, narrauitque nobis Abbas Eu-
sebius Presbyter, quòd negociator quidam
nauigans perdidisset omnia & sua, & aliena eu-
sissetq; ipse naufragiū. Qui cū venisset huc, à cre-
ditorib. cōprehensus, & in carcerē missus est. Direp-
taq; sunt oīa, quæcunq; domi habebat, & coniugis
etiā ipsius vestimenta. Illa igit ex multa anxitate
Ij 2 & tristi-

& tristitia, & inopia non poterat virum vel pascere
nutrire. Sedente igitur illa die quadam in carcere
& gemente, intrauit vir quidam magnus virtutis
dare eleemosynam. Videns vero mulierem liberam
sedentem cum viro suo, vulneratus est in amore
ipsius, erat enim speciosissima, mandauitque illi
per carcerarium, vt ad se veniret. Illa videns quod
agapen acceptura esset, libenter accessit. Qui sumens
illam seorsum ait ei: Quid est quod habes, & cuius rei
gratia hic es? Quae illi cuncta enarrauit. Ait autem
ipse: Si persolucero debitum dormies mecum nocte
ista? Illa autem vere pulcherrima & pudicissima
dixit ei: Audiui dominum dicentem Apostolum, quia
mulier non habet potestatem proprii corporis, sed viri.
Permitte ergo, domine, vt interrogem virum meum, &
quicquid ille iusserit faciam, Veniensque omnia nunciauit
viro suo: Ille vt prudentissimus & vxori suae maximo
deuinctus affectu, raptus non est spe & desiderio
evadendi carceris iniurias; sed ingemiscens cum
lachrimis ait vxori: Perge, perge soror, abrenuncia
homini, spero enim in Dominum nostrum Iesum Christum,
quia non derelinquet vos vsque in finem. Exurgens
autem illa dimisit a se hominem, dicens: Dixi viro
meo, & non vult. Per id autem temporis latro quidam
iniecitus fuerat in ipsum carcerem priusquam
negociator vinciretur. Hic omnia inspiciebat &
audiebat viri ac mulieris verba, ingemuitque apud
semetipsum dicens: Ecce in quo isti casu existunt,
neque tamen libertatem suam prodiderunt, vt pecunias
acciperent, & dimitterentur, sed pudicitiam pluris
quam pecuniam existimauerunt, vitaeque istius commoda,
vt illius pulchritudinem non violarent, contempserunt.
At ego quid faciam miser, qui nunquam cogitavi

gitauit quod Deus esset, & idcirco homicidiorū auctōr fui? Vocans autē illos ad se per fenestram cellulæ dixit eis: Ego latro sum & cædium patrator, quamobrem quacunque hora præfectus venerit, ad mortem vt homicida ducendus sum. Considerans vero pudicum consilium vestrum, compunctus sum. Itaque pergite, & in loco illo ciuitatis fodite, & accipite quas inueneritis pecunias, cumq; persolueritis debitum, plurima etiam benedictio remanebit vobis, & orate pro me, vt & ego inueniam misericordiam. Post paucos autē dies ingressus ciuitatē p. æses latronem e. d. i. iussit & decollari. Sequenti autē die dixit mulier viro: Si iubes mi Domine, vadam ad locū, quem deontauit latro, si fortē vera sint, quæ ille persecutus est. Qui ait: vt tibi videtur facito. Illa verò sumpto breui sarculo, vespere ad locum abiit, & fodiens ollam inuenit diligentissimè ope tam, sumensq; illam profecta est. Prudenti vero vsā consilio paulatim creditorib. reddebat debita, vt ex hoc ab alijs pecuniā mutuari putaretur. Impleuit autem omnem debiti solutionē, virumq; de carceris custodia eduxit. Dicebat autem qui ista narrauit: Ecce quoniā seruauerūt isti mandatū domini nostri, magnificauit & ipse in eis misericordiam suā.

Miraculum de ligno donato Abbati Brocha

Aegypt. o.

C A P V T. C X C.

Narrauit nobis Athanasius Antiochenus de Abbate Brocha Aegyptio, dicens: Cum venisset vir ille ex Aegypto in Seleuciam que prope Antiochiam est, inuenit extra ciuitatem locum desertum, quærebatq; construere sibi in eo breuem cellulam. Quam cum exstruxisset, neque